

Одним з них був би той, щоб дати їм загодо-
недорого примістити дитину в бурсі для фахових
шкіл або і в загальній, хоча управління бурси
частіно нерадо на це дивляться і воліють мати од-
родну молоді. Певно, що справа приміщення для
бурс незначитально важка, та мимо цього треба
вжити усяких заходів, щоб таке приміщення
добути, не зникати чакоти і муни мешканцям і
примусових злочинців бурс, щоб тільки привер-
нути бурсові домішки для їх давних цілей. Пома-
нати слід би подумати над заснуванням бурс на-
дальших периферіях міст, а навіть в сільських
громадах, де легше на ходу та удорожжя. Відла-
дження при розширенні підміської комунікації не-
буде малю утилітарним для молоді (скільки то у-
димої Воли, а навіть в дальніх околицях?), а
добути у тихій місцевості, оподаль від міського
гамору та зіснуття, краще молоді тільки на-
користь.

Д. Коренець

3 польських справ.

На маргінесі львівських подій. — Відозва латинно-й вірмено-польських єпископів. — „Слово Польське“ мірило в оцінці подій. — „Дно моральної нужди“.

Від понедількових подій (з 3. ц. м.), які вилилися в нищенні жидівських культурних установ, минув уже цілий тиждень, але їх ліквідація ще не наступила, хоч уже помітним є анічне задоволення. У Львові припинилися демонстрації обивальської молоді, але зате вибухли воєни у Варшаві. Та примусовий страйк на львівських високих школах продовжується, не вважаючи на відозву латинно-й вірмено-польських єпископів, прояту гарячою любов'ю, вибачливою і виrozumілістю до вчинків ексцесентів.

„Знаємо, — пишуть достойні архипастірі“ о корпорантської молоді. — що в останніх подіях не якісь партійні огниди грали у Тебе ролю, про що міг переконалися кожний, хто як ми заважав і бачив молоді ріжних, не раз прогилежних собі відтинків і партій, що йшла солідарно під одним прапором. Також маємо на чинні докази і свідчення найповажніших свідків на те, як великою була зневага найсвятіших християнських почувань і що саме вона була мірою твоєї мотивації, молоде наша. Та наскільки навіть мали би здійснитися поголоски, що кружляють на наш рахунок, наскільки справді в тім чи іншій випадку завзяття й благородне обурення мали би пірвати Вас до жалю гідних подій, то — знаючи Вас — ми є переконані, що Ви перші того жалілиб“.

Пожалівши так корпорантську молоді, достойні латинно-й вірмено-польські архипастірі зивають її для власного добра припинити страйк, а самі обіцяють зайнятися долею арештованих ексцесентів.

Не вважаючи на те, страйк продовжується в лагідній формі. Польська преса і — розуміється — жидівська, переповнена описами розвитку подій та їх оцінкою. Вчинки молоді — тим чи іншим способом — посередньо виправдує ендецька, католицька й фашистська преса, осуджує їх ліберальна, соц.-демократична і жидівська преса. Більшість польської преси, навіть осуджуюча її частину, вибачливо ставить до польської корпорантської молоді. Далекі завелася нас реєстрація голосів преси на маргінесі відомих подій. Для характеристики занотуємо хіба голоси двох органів проурядового табору: львівського „Слова Польск-ого“ і варшавської „Епоки“.

Львівський орган, який ніколи не має зрозуміння для колідуючих із законними постановами вчинків непольської молоді, головню української молоді, має глибоке зрозуміння для вчинків польської молоді, коли ті вчинки є звернені проти „інородців“.

Щоби зрозуміти молоді, треба знати її

МИХАЙЛО ПОСАЦЬКИЙ.

Боротьба биків.

(Довісчовани.)

Приходить нова фаза боротьби. На сцену арени виступають бандерілероси, кожний з короткими списами, що мають на кінці ставі острі гачи, окрашені стяжками. Є їх три. Один з них наставляється з тими списками піднесенням вгору і чекає, коли бик на них кинеться. В ту же мить він встромляє ті списи в шия бика згори, а сам завчасу відскакує на бік. Все те видовище, повне страшного напруження і емоції нерва. Списи вже сторчать на карку, бо закривлені гачи їх не пускають. Те саме робить ще другий і третій бандерілерос.

Вкінці остання частина боротьби, коли виступає сам матадор. В лівій руці має багрянну плахту, в правій на метр довгу шпаду. Стає перед президіяльною ложкою, знімає свій капелюх, перекладаючи на мент шпаду до лівої руки і старою віршованою формулою просить бурмистра дозволу вбити бика на честь міста чи якоїсь жілки, — вже в цього добре чи не чув чи не розумів. Коли дістає цей дозвіл, кидает капелюх від себе геть вгору і наступає напроць бика в лівій руці з червоною плахтою, а в правій зі шпадою.

Мертва тиша в цілім цирку з 20.000 глядачів. Бик поранений і до краю розлючений жене напроць аніважидженої барви. Матадор старається відволікати рухами сукна довести його до позиції, для себе догідної. Стоїть не порушуючи на місці, в засадничій поставі якби на позір, в лівій руці вимакує сукном, а правою стяжкою сильно шпаду, прикладає її до лиця і мірить доки не стане віч-на-віч з биком, що йде на нього в розскаженімі гоні.

І тут стається, чого глядачі не сподівали-

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНІШЕ РОМАН ЗУБИК

ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 16.

психіку, а особливо треба знати психіку львівської (розуміється — польської) молоді.

„Молодь є елементом імпульсивним і легко-вірним, і коли входить в конфлікт із правом, то при оцінці ступня провини все повинно брати на увагу — і безсумніву в тому випадку так буде — лагодячі обставини“.

Тут, у відношенні до львівської (польської) молоді „Сл. Польск.“ зовсім солідаризується з недавнім своїм поведінцем — „Газ. Варшавск-ою“, яка пише:

Львів є містом майже полудневим з темпераменту і психіки населення, — а одночасно патріотичним у зовсім відмінний спосіб від середовищ, які без більших зусиль об'єдналися з польською республікою. Щоби позискати Львів, треба знати його серце і вміти до нього добути. Те саме скажемо про молоді“.

Кожим до того всього додати нерішучість урядових комунікатів і несовісність агітації ендеків, то поведінки молоді

„не можна оцінювати з точки погляду неіснуючої провокації, але треба ствердити, що вона ділала так, як була би ділала, колиб не було ніякого сумніву щодо провокації. І тому молоді не можна безоглядно осуджувати“.

На це повинні особливо звернути увагу чинники травневого перевороту і своїми важкими закладами не випхати молоді в обійми противників нового ладу.

Не так вибачливо оцінює львівські ексцеси і темперамент полудневого Львова „Епока“, яка той темперамент називає збірною хворою душею:

„Нещасний Львів, а може лише його молоді покоління, має таку збірну хвору душу, коли річку природного й управненого признає розбивання льокалів і машин за кожну згодилу образу релігії й народу. Можна це було ще зрозуміти в заборних часах, коли не було кому стати в обороні польської гідності, коли влада і анімір справедливості в останній мірі залежали від чужих. Але у своїй державі тільки хворі душі можуть користуватися такими засобами. Таж це не є виявом сили ані патріотизму, але важкої політичної хвороби. Душу Львова треба конечно лікувати“.

А на іншому місці (в рубриці „Рефлексії“) під написом: „Варвари“, та-сама „Епока“ пише, що колиб устійно факт профанації про-

ся. Матадор був один з найліпших в Іспанії, запрошений спеціально до Барцельони на час виставки, — Don Mortaléz. Дівчі стану напроць бика і дівчі відскакує, перепускаючи бика мимо себе. Честь матадора була захитана. Ще лишався йому лише один раз, бо лише до трьох разів вільно мірятися. Якби йому ще й втретє не адалося, то він перестав бути матадором і бували випадки, що коли за третім разом який матадор не убив бика, тоді він сам себе проколював своєю шпадою так там на місці, з чого зрештою еспанці не дуже багато собі робили. Бо як він нічого не варта, то нехай собі йде.

Але наш матадор за третім разом дійсно пописався. Вже бик омотав свої роги в плахту, а в ту же мить застригла блансуча сталь його лопатками майже по саму рукоять. Тоді матадор відскакує на бік, погладивши на останок бика по писку рукою. Бик зараз-же і положився неживий.

Уся штука лежить тут у тім, що удар мусить бути смертельним, інакше матадор сам переплачує життям, а як себе ратує, то тратить свою матадорську честь. Одно з двох.

Я не все описав дуже коротко і доволі сухо. Ціла боротьба тривала майже дві години, повна всіляких моментів і епізодів. Наприклад, коли раз бик кинувся на плахту матадора, а матадор у відповідний момент відскакує, бик у своїм розгоні упав на землю, загнаний рогами в пісок і так силою своєї беззастовності сунувся шим своїм тілом по землі.

Після скінченої боротьби матадор усміхнений обходить довкола арени, всі бють браво з тим більшим захопленням, що матадор уратував свою честь. Не знаю, може матадор наумисне так робив. Цього вже я не зрозумів.

Боротьба биків є в еспанці нащ. святом і тісно зв'язана з їхньою душею, з поняттям лицаря.

цесії, то єдиний звідсіль висновок: винуватці мусять бути покарані. Але при тому всьому не було би бажаного заміщення, тому треба було приновити засаду збірної відповідальності.

„Та засада аразу веде на моральні низини, де не обов'язує елементарне почуття справедливості. Вже не треба шукати винуватців, бо вже не йде про покарання того, що завинив. Ті зпоміж варварів, що демолували друкарню жидівського часопису і що були переконані, що діти з жидівської школи зробили закинене їм переступство, прецінь знали, що не виконують кари на винуватім. Так само демолуючи жидівський академічний дім. Отже варварство в другій степені, самосуд довершений на невинних. З усею свідомістю, що це невинні. Тієї огниди ніщо не оправдує“.

Правда, що тієї огниди ніщо не оправдує, але не можна сказати, що ніхто не оправдує.

Віче „Згоди“ в Кракові.

(Довіс з Кракова.)

Для 9. ц. м. відбулося публічне „велике віче“ (так голосили афіші) освященню „червінсько-руської організації „Згода“, яке мало дозволі бурливий перебіг. В програму віча входили дві точки: асудження організаційних завдань товариства і промова делегата з „пресуф“. Провідником віча вибрано одного з членів членів виділу тієї організації, справжнього „русина“ Переца, людину зі слабим почуттям національної гідності та чести. На сцені театру „Гонг“ (де відбувалося віче) майже луски. Найбільшу частину аудиторії творили представники української місцевої громади й студенти-українці. Нічого дивного проте, що вже на самому початку публіка з українською більшістю привітала подвж несприятливого „пресуфа“ окликами невдоволення. Кожим злі опісля допустив до голосу заповідненого „пресуфа“ делегата, котрий у „баристому“ стилі став говорити на тему польського месіазму, уживаючи постійно слова „русин“ то стрінувся з рішучим протестом українців. І за дозволу Переца вийшов на трибуну представник українського студентства та цілої громади п. В. Я., та в річіві промові доказав неральність цієї назви, приворожкованою поляками у відношенні до нас. Як його суперник забрав слово один з польських редакторів, зиваючи (тепер уже) український загаль до „згоди“ з поляками й спрямуванням обов'

Є це боротьба символічна. Колись мешкали в Іспанії, головню в північній, спокійні оселенні рілляники, прив'язані до своєї землі. Пісая них лишалися ще по нинішній день малюнки, свіжо переховані, а представляють вони здебільша биків на стінах печер. Ті печерні малюнки можна ще тепер оглядати. Учені оцінюють їх вік на щонайменше на 15—20.000 літ перед Христом. Ті воли, то були символами життєдайної сили землі і її оселенців. Однак пізніше прийшли войовничі племена, іберійці і бербери, покорили тамошнє населення, запанували над ним, а символами того їх панування є саме власне боротьба з биками, яка до нинішнього дня тріває і трівати буде.

Яка страшна, яка глибока, містична тайна міститься в тій боротьбі! Лицарі запанували над спокійними рілляниками, ті лицарі колись, як відомо, запанували були над цілим світом, бо в їх державі не заходило сонце. Але ті лицарі тепер сплять, здалека від світа і не беруть в цьому ніякої участі. Але це сфінкс, що колись прокинеться до нового життя. І хто знає, яка ще будучність чекає Європу!

Видко на кожному кроці, що еспанці навізують щораз ближчий контакт з Європою. Свідчать про це хоча би теперішні дві великі виставки в Барцельоні і в Севільї, які своїми розмірами переходять найбуйнішу уяву. У Барцельоні є напр. цілі парки зі штучних квітів. Ті квіти зроблені зі — скла. І треба аж дікнутися рукою, щоби переконалися, що це скло. А як ті парки виглядають освітлені вночі! Як кольосальні там водопади!

Іспанія при всьому своєму гарячому сонці, при вогнистих очах і поглядах еспанця, це край туги, задуми, край поважної, незрівняної краси і поезії, край негашливого таємничості і романтики.

Як кількість прелегентів, що виступали на засіданнях Т-ва в минулому році, так і кількість поданих ними докладів, у порівнянні з попередніми роками діяльності Т-ва, представляються цілком нормально. Кількість прелегентів за рік не була досі більшою 20 осіб — в 1925/26 р. а кількість прочитаних річних докладів не була досі більшою від 47; пересічно для кожного з перших п'яти років припадало прелегентів 16, а викладів 38.

Прочитані в минулому році виклади були присвячені, як бачимо, переважно темам українознавства. Між окремих наукових ділянок вони поділяються приблизно так: українська історія 10, українське письменство й мова 10, філософія 4, право 4, археологія 3, історія мистецтва 2, всевітня історія 2, етнографія й антропологія по 1-му.

На засіданнях Т-ва в минулому році зареєстровано всього 446 відвідин. З них на членів припадає 248, а на гостей 198. Пересічно на одно засідання припадає 16 присутніх: 9 членів і 7 гостей. Щодо участі в засіданнях минулий рік виявляє кількісно деяке пониження, як з боку гостей, так почасти і з боку членів. Пояснення такого явища треба шукати у відвізді деякого з активніших членів Т-ва з Праги й у зменшенні в Празі української еміграції, заінтересованої в діяльності Т-ва взагалі. По місці перебування члени Т-ва в 1928/29 р. поділялися так: Прага й околиці 27, інші міста Чехословаччини 5, за межами ЧСР 16. З перебуваючих „за кордоном“ місцем свого осідку мають: Польщу 7, Німеччину 4, Францію 2, Африку й Рад. Україну по 1-му. З них декілька осіб періодично навіздати до Праги. В обговорюванні окремих докладів і в дискусіях брало участь до 8-ми осіб.

Спеціальних ювілейних засідань Товариство в минулому році не влаштувало. Зате воно, як і в попередні роки, відгукувалося на ювілей видатних осіб і установ. З таких у минулому році були: Пятиліття Українського Високого Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова в Празі, 80-та річниця життя д. чл. Т-ва проф. Ф. А. Щербини, 60-та річниця життя проф. Карлового університету д-ра Ярослава Бідала. Останній своїм листом на імя голови Т-ва подякував за привіт і висловив бажання й надії, що між ними і членами Т-ва й надалі будуть істнувати такі добрі відносини, якими вони були й досі. Крім того 2. червня 1928 р. Т-во вітало нашу славну письменницю Ольгу Кобилянську з нагоди її приїзду до Праги.

В матеріальному відношенні Т-во в 1928/29 р. не було забезпечене достаточо. Всі видатки, зв'язані з своєю діяльністю, воно покривало виключно річними внесками та пожертвами своїх, — ніяких сторонніх допомог Т-во не дістало. Загальна сума прибутків Т-ва в минулому році виразилася сумою 300 к. ч., видатки Т-ва (помешкання для засідань, поштові видатки, оповістки, бланкети й т. п.) досягли в цьому році 524 к. ч. Дефіцит покрито пожертвами окремих членів.

Заслухавши річне справоздання Управи Т-ва і прийнявши його, Збори висловили деякі побажання щодо діяльності Т-ва в наступному році й перевели вибори Президії. Серед перших звертає на себе особливу увагу побажання, аби Т-во в сілдуочому році приступало до видання другого збірника своїх „Праць“. Деякі доклади, прочитані на засіданнях Т-ва протягом минулих років, частинно повтавалися друком в ріжних, як українських так і чужоземних, виданнях, але при теперішньому стані українського видавництва Т-во для наукових праць своїх членів потребує й власного органу. Видання такого органу розпочато в 1926 р. під назвою „Праці українського Історико-філологічного Т-ва в Празі“. Ця дуже надійна наукова публікація припинилася на 1. томі: на перешкоді стали труднощі матеріального характеру, поборення яких для Т-ва було неможливим. Пекуча потреба в продовженні цього видавництва причинилася й до порушення цієї справи на річних зборах. Після всебічного обговорення її, збори ухвалили прохати заступника голови Т-ва, проф. д-ра Ол. Колессу, взяти на себе організацію засобів, необхідних для реалізації цього видавництва. Проф. Колесса тут-же обіцяв зробити зі свого боку все від нього залежне для здійснення цієї справи.

До Президії, уповноваженої кермувати справами Т-ва в сему році його діяльності вибрано дійсних членів: проф. Д. В. Антоновича — головою, проф. д-ра Ол. Колессу заступником голови і д-ра С. П. Наріжного — секретарем.

У зв'язку з уступленням з секретарського становища проф. В. О. Бідинова, який, будучи досі невіддільним секретарем Т-ва, доклад стільки своєї праці в справу його розвитку і вложив таку значну цінку в його діяльність. Загальні

Збори висловивши повне признание праці проф. В. О. Бідинова для Т-ва, ухвалили вислати йому привіт і побажання сил і здоров'я для продовження його корисної праці і на далі.
Прага, 5. VI. 1929.
С. Н.

З Українського Т-ва Допомоги Інвалідам.

Руйнівницька робота „Сельробу“.

У 112 числі часопису „Сельроб“ з датою 26. V. 1929 р. появилася стаття анонімового автора п. назвою „Інваліди УГА“, якої ціл підкопати Українське Товариство Допомоги Інвалідам у Львові та підорвати дотеперішню довіру громадянства до Головної Ради Товариства злобними вигадками та відповідно спрешарованими в редакції „Сельробу“ фактами. Нема сумніву, що оскільки авторами статті мали би бути дійсно „класово свідомі товариші“ Костей та Дашків, викладені за діяльність на шкоду Товариства та взагалі інвалідів в Українського Інвалідського Дому, то вони хотілиб пімститися на Товаристві, якого більше не потребують, бо одержали фахове обрадування.

Редакції „Сельробу“ на поміщені клевети не уважаємо за відповідне посилати спростування, але передаємо справу судови.

Головна Рада УКОДІ, Львів.

3 життя наших установ.

Загальні Збори „Дністра“.

Відбуті дня 30. травня ц. р. Загальні Збори Т-ва взаїмних обезпечень і Кооперативного Банку „Дністер“ затвердили пропозиції Дирекції Т-ва білясис й рахунки зисків і страт, ухвалили Управі Т-ва абсолюторії а діяльності, та ухвалили з зиску Кооперативного Банку „Дністер“ за 1928 рік виплатити членам 8 проц. дивиденду від впачених уділів, признати зиск 4.000 на добродійні цілі, а оставшу решту приділити до резервових фондів Т-ва. Із пропозиційою друкованого звіту довідуємося, що в Т-ві за об. „Дністер“, яке веде відділ обезпечень від огню і відділ обезпечень від крадіжкі з влохом збільшилася в 1928 р. премія адвок. у порівнянні з минулим роком, а то головню в наслідок прибутку посередних обезпечень. Процентове відношення шкід до премії було в діловий році дуже корисне, таксамо скріпилися значно фонди і резерви Товариства укріпи в своїх сімох реальностях у Львові, які стоять у білясис тільки з квотою зол. 300.000, — коли в дійсності їх вартість щонайменше втрое більша.

Відносно Кооперативного Банку „Дністер“, то його постійний розвиток виявляється з одного боку у збільшенні на 7 і пів мільона золотих обороту касового (до 26 і пів мільона зол. в 1928 р.), а з другого боку у прибутку майже 2.000 нових членів та у скріпленні фондів Т-ва.

З порівняння головних цифр білясису за останніх п'ять літ видно найкраще розвиток Банку:

в р.	кількість членів	уділи	вклади	позички
1924	1391	44.968	188.576	233.436
1925	3015	153.337	491.856	586.722
1926	3846	209.135	653.075	798.151
1927	6520	325.970	1.407.092	1.904.692
1928	8225	427.913	1.547.086	2.261.458

З кінцем 1928 р. виносило заряджуване Банком майно поверх зол. 3.000.000, а власні капітали Банку винесли зол. 800.000, то є на зол. 120 тисяч більше як у минулому році і умінчені були почасти в цінних паперах а почасти в необов'язаних трьох реальностях у Львові і двох більших посілостах. Звіт Ревізіійної Комісії Товариства як також звіт Ревізіійного Союзу Українських Кооперативів з переведеної ревізії ствердив, що Товариство „стоїть на передовому місці серед українських кооперативів як щодо своєї фінансової сили так і щодо наладнання своїх ділянок“. Це ствердження є найкращим признанням для Управи Т-ва за її відповідальну працю серед теперішніх тяжких і прикрих вілосин.

Університетський страйк скінчений.

З днем 12. червня страйкуючі львівські академіки зачинають правильну працю в усіх вищих школах. Страйк закіндовано ще вчора і львівський академічний комітет повідомив про це загал молоді.

Нав'язання англ.-більшовицьких взаємин.

„Дейли Експрес“ приносить вістку, що вже почалося судування в справі евант. нав'язання липл. взаємин між Англією та СРСР. У найближчим часі мають початися переговори а справі англ. більшовицького договору.

Справа Вербицького й Атаманчука перед Найвищим Судом.

Дня 10. і 11. червня 1929 р. відбувалися перед Найвищим Судом у Варшаві розправа Вербицького й Атаманчука, обвинувачених у вбивстві кур. Собієвського. Оборона внесла була, як відомо, зазначення неважності проти присуду та відклики проти виміру кари. Відклики щодо присуду вини відкинени, себто затверджено присуд львівського суду. Щодо виміру кари, то можливо, що послідує ще зміна, бо залежить це від тайного засідання суду.

Як відомо, Вербицький був присуджений на кару смерті, Атаманчук на десять літ в'язниці. Беронили перед Найвищим Судом: адв. Смирновський а Варшаві та д-р Шухевич і д-р Старосільський зі Львова.

Стріча Мекдональда з през. Гувером.

У зв'язі а планованою подорожжю Мекдональда до Америки задля стрічі а през. Гувером, льондонські консервативні кола побоюються, що Мекдональд занадто далеко піде в уступках в справі роззброєння. Англія, на думку тих кол, може згодитися на далекойдучі уступки, але не допустить, щобіи винищі власні боєві одиниці в заміну а приречення Америки, що не буде будувати нових кораблів.

Дебата в справі нац. меншостей.

Дня 11. червня на засіданні Ради Ліги Націй, що радить як комітет, мін. Штрессман зазначив, що звіт комітету 3-х у справі нац. меншостей не задовольняє його тези та пропозиції відложити дискусію або звернутися до постійного трибуналу міжнар. справедливості в Гаазі. Пропозиції це поборювали Бріан, Адаці та Шьяльон. Бріан сказав, що відложення викликало би прикре враження та що німецька теза може анищити працю Ліги Народів у ділянці охорони меншостей.

Новий проект Адація.

Японський дел. Адаці пропонує текст проекту резолюції, що незначно ріжниться від попереднього: 1) коли ген. секретар признає, що петиція не відновляє умовинам, устийненим 1925 р. ген. секретар буде відтепер повідомляти про це петицта, 2) коли петиція дуже важна, Рада зможе скликати комітет для розгляду петиції, а п'ятьох замість із трьох, 3) стверджується можливість скоршого скликування менш. комітетів, 4) виследи праць менш. комітетів комунікуватимуть членам Ради на закінченні праць, а крім того раз на рік оголошуватиме їх секретар Ліги, 5) ця точка вказує на корисність оголошування праць менш. комітетів за згодою заінтересованих урядів, 7) ця точка поручає ген. секретареві оголошувати раз у рік статистичні дані, що приходять до комітету. Вікінці резолюції поручає повідомляти про повинці постанови держави, які привали менш. зобов'язання, та всіх членів Ліги.

На вел. засіданні комітет Ради постановив пропонувати Раді для ухвалення проект резолюції, яку опрацював Адаці. Справа ввійде на публікації а четвер.

Репараційна конференція при участі сукц. держав.

Мадридський кореспондент „Шіаго Трібюн“ повідомляє, що на проєктовану конференцію крім Німеччини, Франції, Бельгії, Італії та Японії запросять також: Югославію, Мадяричину, Румунію та Польщу, бо мають упорядувати справи, що торкаються сукцесійних держав.

Коли можна переводити нічні ревізії.

Від 1. липня 1929. ухиходить у життя новий кодекс кариного поствуповання. На основі нового кодексу особисті ревізії можуть переводити лише люди того самого пола, що ревідований. В ноці домашню ревізію можна переводити лише у випадках, що не терплять проволочки, коли але про проступок, за який передбачена кара принаймні ще 6 місяців.

Додатковий речинець реєстрації чужинців.

Чужинці, які а оправданих причин не могли зареєструватися в обов'язуючих речинцях, мають зареєструватися в громадській реєстрації а додатковій речинці від 15. до 30. червня 1929. За незареєстрування каратимуть марою до 3.000 зол. або арештом до 6 тижнів, або і обома карами водночас а ще а можуть виселити поза корони Польщі.

— Вісти з «Рідної Школи». На шляху до широкого лету. В понеділок, 17. червня ц. р. відбувся в залі засідань Тов. «Простіта» ширша нарада Головної Управи «Рідної Школи» з відомостями наших культурно-освітніх і гуманітарних установ, з послом П. Васильчуком і представниками холмської та підляської земель в справі прощоложення шкільних дітей Холмщини і Підляшя в українських та польських школах та поміщенні їх в наших вихідних установах. Справа доцільного виховання згаданих дітей лежить в нашому національному інтересі і вкрай дійсно вола поспішати, то буде мати єдинокласні значіння в процесі справляння прощоложення соціального кордону, яким так різко досі відділялись і тоді одного народу. Наша нааменного

Лані Добродієнка закупити найдешевше
всіляку жіночу конфекцію тільки в новона-
критій ЦЕНТРАЛІ ЖІНОЧОЇ КОНФЕКЦІЇ

Братів Карель Львів, Ягайлонська 7. (ріг 3-го Мая) Філія Станіславів (Пасаж).

2211 1-3

декламация особливо велике враження зробила поема П. Тичини „Скорбна мати“, виготовлена 6-літньою ученицею школи Шашкевича Віркою Чепига, яка з дитячим чуттям віддала думки поета і заслужила собі на негавгаючі оплески численної публіки. Гарною була також декламация ученика тоїж школи, який виголосив вірш Уляни Кравченко п. з. „До Матері“.

Академію закінчив живий образ матері, яка відкидає від себе всі скарби світа, а пригортає свої диточки. Постать матері незвичайно вдатно віддала п. Антоновичева з театру Тобілевича. Взагалі треба підкреслити, що члени цього театру взяли діяльну участь в Академії, чи то в живій образі, чи в прикрашенні сцени, чим дуже багато причинилися до звеличання свята. Особливо допомогли кружкові артисти цього театру п. Блавацький і п. Боровик.

На загал академія перейшла з повним успіхом, а треба зазначити, що инпр. хорові точки не виконували вишкочений хор „Бояна“, але шкільна молодь, яка співала, хоч не краще, але з високими артистичними вальорами, але з чуттям.

„Кружок Українських Жінок“ — під проводом теперішнього виділу дуже гарно виявився з узятого на себе обов'язку.

Присутній.

Нові книжки й журнали.

„Український Філателіст“, місячник. Рік V. Число 5—6. Відень, травень-червень 1929. Зміст: М. Секретар: Марки з портретами монархів та президентів; д-р В. Ониськевич: Філателістичні miscellanea; М. Садовський: Міжнародна філателістична вистава у Данцігу;

Е. Вировий: Ще один невідомий український передрук; д-р І. Зефельдер: Поділ подільських передруків; Маркообмін зі СРСР; Д-р В. Ониськевич: Марки М. Коцюбинського; Праця М. Секретаря про пошту УГА; Нові марки; Дрібні вісті; 3 філь. журналів; Бібліографія; Пресовий фонд „У. Ф.“; Від Редакції; Листування Редакції; Оголошення; Дарові премії.

„Зіс“, журнал сатири та гумору. Рік VI. Ч. 10. Львів, 1. черня 1929.

„Культура“, журнал культурного, суспільного й політичного життя. Рік видання VII. Ч. 2—6. Львів, лютий-червень 1929. Зміст: Десять років; І. Новітний: Дрогобицька „Робітничо-жовнірська Рада“; Н. Лазоркевич: Шляхи соціаліст. будівництва в СРСР та правий ухил у ВКП(б); К-р: Основні моменти в ситуації та опортуністично-націоналістичні ухили антисвітлівців; Справа Максимовича, Шумського і Гринька перед Контрольною Комісією Комінтерну; Постанови ІКК Комінтерну в справі О. Шумського та К. Максимовича; Заява Шумського та Максимовича до редакції „Правди“; Васильків на роздоріжжю; Нові Шляхи; Життя й Революція; Наша Правда; Початки соціалістичного руху у Східній Галичині.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Василь Ляшум, старшина УГА, член УНДО, „Проsvіти“ і „Народної Торговлі“ помер нагодо 20. травня ц. р. в рідній селі Старгороді сокальського повіту. Лишив жінку-учительку і 14-літнього сина, гімназ. учня. Прожив 45 літ. Покійний був працьовитим і чесним

громадянином, відзначався чистим як хрустали характером та був карином членом своєї суспільності. Працював у школі і поза школою як учитель над просвітним і економічним піднесенням свого народу та служив усім на кождім кроці своїми практичними радами. Підчас війни виступав все в обороні покритих, По розвалі Австрії, як старшина УГА був першим на найбільше загрозених становищах. Відтак прийшлося ще перебути у таборі в Домбю. Однак все те не зломало Покійника на душі. Повернувшись в рідне село займався господаркою і пасічництвом. При тім брав живу участь у просвітнім, економічній і політичній житті свого повіту. В своїй селі задовжив читальню і кооперативу, а в сусідній Ріонову Молочарську Спільку. У всіх тих інституціях був душею і своєю невинною та безітересовною працею довів їх до повного розквіту. Підчас останніх виборів до собору брав активну участь у виборчій акції і на кождім кроці підтримував теперішнього посла Володимира Коханя, як представника народу. В осіні 1928 задовжив споживчу крамницю в Володимирі Волинській п. н. „Селянська Торговля“. Отже був одним з тих, що активно ломили сокальський кордон! Перенісши в Володимира почав працювати з повним задом на всіх ділянках національного життя. Належаю до всіх тутешніх товариств, а в „Просвіті“ був членом виділу. Та якраз серед розпочатої праці постигла його несподівана смерть. В Старгороді виснажено нову могила, в котрій положено на вічний спочинок тілліні останки Покійного народного робітника. Нехай рідна земля, — котру Покійний так любив — буде йому легка як перо. В. Й. П.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Середа 12-го, г. 7:30 веч. „Барон Кі-вель“.

Четвер 13-го, г. 7:30 веч. „Ismolion“, комедія Б. Шопа. Гостинний виступ А. Венгерка.

Малий Театр:

Середа 12-го, г. 7:30 веч. „Сильвія ку-тує собі чоловіка“.

Четвер 13-го, г. 7:30 веч. „Сильвія ку-тує собі чоловіка“.

Кіна.

„Аполло“: „Незнайомий батько“ (Редж. Дені).

„Коалісеум“: „Тамний оборонець“ (Гарі Пай).

„Лев“: „Чуда Бразил“, Гомонтія тиж-день і комедія.

„Ліон“: „Володар просторів“.

„Марусенька“: „Повосенний мушкетер“ (Го Сім) і „Долар і принахор“.

„Оазис“: „Пішмена обиди“ і „Макс ко-роль цирківців“.

„Палац“: „Орієнт-Експрес“ (Лілія Даго-вер) і „Король Долар 1“.

„Пан“: „Америка бавитися“.

„Пасаж“: „Піраїя Ріта (Гут Джі-сон), комедія і Гомонтія тиждень“.

„Утіха“: „Людина з минулим“ (Кон-рад Вайдт).

„Фатаморгана“: „Серце не слуга“.

„Химера“: „Дон Жуан, що зріпна“.

Програма радіо.

Четвер 13-го.

Льондон (338). 20:45 Квітет.

Париж (174). 21:00 Концерт.

Берлін (375,4). 20:00 Філармонія: асир арія.

Відень (519,9). 20:05 Веселий вечір.

Давентрі (482,3). 22:55 „Отедло“ опера.

Рим (443,8). 21:00 Симфонічна ор-кестра.

Будапешт (545). 19:30 Циганська оркестра. 19:30 Опера.

Мюнхен (536,7). 21:00 Симфонічна ор-кестра.

Москва (1442,3). 16:00 Оперетова му-зика.

Харків (1680). 18:30 Музично-літер. вечір.

Варшава (1395,1). 17:55 Сучасна му-зика. 20:30 Симфонічний популарний кон-церт.

Краків (311,1). 23:00 Музика до тайні.

Познань (339,8). 20:30. Органовий концерт.

Катовиці (41,1). 23:00 Легка музика.

Ковно (50,0). 22:10 Концерт.

Пятниця 14-го.

Льондон (58). 17:15 Легка музика.

Париж (174). 21:35. Пасаж і Ме-санда* опера Дебюссі.

Берлін (375,1). „Німа з Порт-чі“, опера Обера.

Відень (519,9). 21:10 З репертуару І. Штрауса.

Давентрі (482,3). 22:00 Військова ор-кестра.

Лінгенберг (462,9). 17:40. Кожлозичі Паганіні.

Мюнхен (536,7). 21:15 Веселий вечір.

Мілан (504,2). 20:30. Симфонічний концерт.

Рим (443,8). 21:00. „Княжна чардаша“, оперетта Кальмана.

Брюссель (511,9). 21:15 „Кармен“.

Ленінград (1000). 19:00 „Отедло“ Верді.

Москва (1442,3). 16:00. Російська му-зика. 19:00 Симфонічний концерт.

Київ (775). 8:00. Камерна музика.

Вашава (1395,1). 20:30 Симфонічний концерт. 20:30 Вечірній концерт.

Познань (339,8). 17:55 Артисти опери.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Дирекція дівочої гімні Рідної Школи з правом прикладності в Станіславів (вул. Липова ч. 60). — уні-іспити до І. кл. відбуваються дня 27. і 28. червня; до класів ІІ—VІІІ дня 21—27 червня, аспіди дня 28 червня. 2160 3—3

Назвичайний агальні Збори Секції Українського Студентського Союзу в Станіславіві відбуваються в четвер, дня 20. червня 1929 р. о год. 10. рано в сіді „Української Бесіди“. — Секція-на Рада. 2196 3—3

Виділ чит. Просвіта на Жовніасько-му передмісті починається до милого обов'язку аложити п. Лазорів (танісла-вові шпур поділку за мезарий дар-п'ятьдесят амер доларів — аложенні на будову доку чит. Просвіти. — Рино-часно вида друк хорон і рад. Куни-чеського за аложені на члж саме нід чотирі амер. долари. — М. Огородна голова. Р. Слика — секретар. 2214 1-1

Д-р Олесь Басій нас аспіди в Адміні-страції „Ліза“.

Родичів Я опікунів учеників муже-ських учительських семінарійних курсів „Р. Ш.“ у Львові, вул. Театинська ч. 10, просити Головна Управа „Рідної Шко-ли“ на збірники в неділю дня 16. червня ц. р. о год. 11 до 12. до сіді „Україн-ської Бесіди“. — Головна Управа „Р. Ш.“. 2215 1-1

В Прия. Семінари С. С. Василіном у Львові вул. Потоцького ч. 95. (а пра-вами державних шлі) відбуваються вступ-ні іспити на І. курс в дніх 25—29 чер-вня акційним системю. Подання о до-пущення до вступного іспиту треба вно-сити на руки дирекції найдадше до дня 24. червня (особисто або поштою) долу-чуючи до подання метрику, посвідку шпензання шлі, останнє шкільне сві-доцтво та перебіг життя Лікарського шлідоцтва не потреба тому, що всі учениці будуть піддані оглядним шкільної лікарні. Вступний іспит на ІІІ. курс (на два візні шлі) відбувається дня 25. і 26. червня, на проці курсів (ІІ і ІV) не заряджується вступних іспитів а бра-ку візних шлі на сі курсів. — Вписи на всі курси та до всіх класів семінаро-вої школи вираз відбуваються дніх перед феріями в дніх від 23—30 червня. — 2152 3-3 Дирекція.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

БЮЖЕТИРЮ, ЗОЛОТІ і СРІБ-НІ ВИРОБИ продає за готівку і на-рати від десятиліт аїт у цілжкряю звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую брилянти, аодо-то срібло, плачу найвищі ціни 3161-2

НОТАРІАТ БОГОРОДЧАНІ приймає на стаду посаду кандидата з до-шном практикою, може бути з правом субституції. Ізза браку мешкання поса-да надається для канселерів. Подати усеїся. 2203 2-3

КОСІВ, за Коломиєю, пенсіонат п. Лу-кашевської поручає покої соняшні з пероворядним удержанням, ціни умір-ковані. 1877 15-20

ЯМНА пансіон п. Струнської поручає соняшні покої і пероворядний харч. 2193

СТУДЕНТ ПРАВ, інструктор, приймає лекцію на провінції. Зголошення — почта Борніа, Начальство Суду „Студент“. 2203 2-2

ПОШУКУЄТЬСЯ особи до поночі в господарстві і веденні куни у селя-нства на селі, зголошення від 5 до 6. клас. Кордешського 51. Лемпівський. 2210 2-2

ФІЛІЯС-УКРАЇНЕЦЬ негально по-тривий до ведення фірмари у Львові Сілка невідколена. Зголошення під „Філія“ до Адміністрації. 2209 2-3

ГОДИНИК „Zenith“, „Longines“ та кож біжутерію власного виробу по-ручає: Домбровський і Я. Розен-жевський, Львів, (Готель Жорж)-Догідні ухон. 1336 3-

ДІВЧИНКА з анділовою шкіль-і шиттям, невідколена, загіда, по-тріба негально до товариства 3-літній дівчинки. — Зголошення: Оагга Фам вул. Театинська ч. 3, між 2—4 год. по-лудини. 2213 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст медик легіліа, серп і молот

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 10-51

Д-р Роман Перфецький

веде свою адвокатську канцелярію: ЛЬВІВ, вул. БЛЯХАРСЬКА, 9, 1532 (побіч Ринку).

Будівельні і торговельні Товариства

„РОЗБУДОВА“

Спілка з обм. пор. у Львові, вул. Академічна 4.

Тел. 68—78.

Проектує і виконує всілякі роботи, що входять в обсяг будівництва. Додає в фабрик, які вступали в 2183 догідних ухон: 2-2

Мотори бензинові, афетові і парові для ремесла, промислу і селянства різнити від 2 км. в тору.

Сітку дротку з заводів і влас-ної галини системи „STAUSSA“ до-будови мешкальних домі і госпа-дарських та промислових заводів. Оферти і проспекти на бажання безкош-т.

Звичайні Загальні Збори

Кружка Р. Ш. і Турці, відбуваю-ть в неділю дня 16. червня 1929 р. о год. 10.

Дневний порядок: 1) Відкриття Зборів. 2) Відчитання протоколу зі Загальних Зборів в дні 28. 1927 р. 3) Загт уступаючі Старшини. 4) Гоферат посла Д. Веніаміновича. 5) Звіт про діяльність Рідної Школи. 6) Внески і запити. — На вишлюк влас-тати комплету відбуваються Збори о год. 18. при акомучебуду цілж клас. — Старшина Кружка „Рідної Школи“ в Турці. 1-1